

прѣдвижения, маневри и прѣстроения на 7 и 8-мо число, и атакува едва на 9-то. *Ако той извършеше марша на главнитѣ си сили презъ нощта отъ 6-то на 7-мо число, тѣ можеха да пристигнатъ въ Казанлъкъ почти незабѣлъзани.* Ако слѣдъ това 7-ий августъ се посветеше на една внимателна рекогносцировка, то до вечерята щѣха да се добиятъ всички данни за да може да се състави окончателно плана за дѣйствиата. На 8-мо число можеше да се произведе и самата атака, при което, вѣроятно е, че участъта на Шипка би се разрѣшила прѣди още да пристигне първото подкрѣпление — Брянския полкъ. Исполнението на този ларшъ-маневръ бѣше толкозъ повече възможно, че Перодовоя отрядъ, слѣдъ отстъпването задъ Балкана, остави само 5 сотни кавалерия въ долината на Тунджа, и тѣ можеха да бждатъ лѣсно смѣтени отъ многочислената кавалерия на Сюлейманъ и Реуфъ паша. *Руситѣ оставаха на Балкана съ единъ видъ затворени очи,* а това улесняваше твърдѣ много и скритото маневриране и сполучливитѣ демонстрации.

По една или друга причина, началника на Балканската турска армия рѣшава да атакува на 9-то число. Непонятно е тогава, защо не се ползува отъ авангарда си, който още на 8-й сутренъта пристигна около Шипка за да произведе самъ лично рекогносцировка. Въ този случай, вѣроятно, той би се убѣдилъ въ трудността на фронталнитѣ атаки и близкитѣ обхвати, и, безсѣмѣние, би избралъ по други способъ за дѣйствие. Ний сме убѣдени, че ако Сюлейманъ паша оставяше 10—12 баталиона съ по-голѣмата частъ отъ артилерията си като заслонъ срѣщу върха Св. Никола отъ югъ и отъ истокъ, и ако испратяше още първия денъ 20—25 баталиона къмъ Малуша, а кавалерията си съ 1—2 баталиона — по пътя за Зелено дърво, то русско българския отрядъ, заплашванъ да бжде отрѣзанъ, едва ли би се удържалъ тѣй упорно на Шипченскитѣ вър-